

„Poranek na wsi” – opowieść słowno – ruchowa.

Rodzic snuje opowieść według opowiadania A. Giełczyńskiej wykonując odpowiednie ruchy. Dziecko kładzie się na dywanie zwinięte w kłębek, po czym naśladuje ruchy rodzica.

Noc bardzo szybko minęła i zaczęło świtać. Całe gospodarstwo powoli budziło się do życia (dziecko powoli się przeciąga). Jako pierwszy wstał pies Mars i wesoło merdając ogonem, zaczął biegać po podwórzu (poruszanie się na czworakach). Jego głośne szczekanie obudziło kota Puszka, który przeciągnął się mocno jeden raz (wykonanie kociego grzbietu), potem drugi (powtórzenie kociego grzbietu), po czym ziewnął głośno (ziewanie) i wyrzwał na zewnątrz. Nim zdążył cokolwiek powiedzieć, ujrzał spacerujące po podwórzu kury (ręce na biodrach, naśladowanie chodu kury), które od czasu do czasu grzebały w ziemi w poszukiwaniu ziaren i robaczków (pocieranie o dywan raz jedną nogą, raz drugą). Tuż za nimi na powitanie dnia wyszły gąski, które szły jedna za drugą, śmiesznie poruszając kuperkami i wyginając długie szyje raz w prawo, raz w lewo (dziecko idzie za rodzicem, od czasu do czasu przykucając i poruszając głową w lewo i w prawo). A kiedy dotarły do stawu, wskoczyły doń zadowolone (zatrzymanie się i podskok). Nawet krowa Aniela zdążyła się obudzić. Leniwie pokręciła mordą i oblizwała się wielkim językiem (oblizanie się). Zaraz ruszyła zjeść trochę siana, nim ubiegną ją baranki, które już podskakiwały, pędząc w stronę żłobu (podskoki). Tak, chyba całe podwórko już się obudziło. Ale ... Zaraz, zaraz! A gdzie jest kogut?! (rozglądanie się z dłonią przy czole). Jest w kurniku! Biedaczek zaspał! (złapanie się za głowę). To może pozwólmy mu dziś dłużej pospać. Nie budźmy go (położenie palca na ustach).

Ćwiczenia artykulacyjne z wykorzystaniem wiersza „Bajka” I. Salach.

Dziecko słucha wiersza, odpowiada na pytania z nim związane, a słuchając go po raz drugi naśladuje odgłosy zwierząt wymieniane w utworze.

Zapraszam dzieci na bajkę,
w której kot palił fajkę-
pyku, pyku, pyk.
Ja sama jej nie pamiętam, więc bajkę powiedzą zwierzęta.
-Ko, ko – kokoszka zaczęła
i szybko odfrunęła.
-Kukuryku! – zapał kogutek
i jeszcze szybciej uciekł.
-Gul, gul – indyki pisnęły.
_ Meee – potem kozy zaczęły.
- Gę, gę – gąski zagęgały,
lecz bajki mówić nie chciały.
-Kwa, kwa – kaczki krzyknęły.
- Kwi, Kwi – świnki kwiknęły.
- Muuu – głośno ryknęła krowa.
-Beee – baran jej zawtórował.
- Miau, miau – kotki zapiszczały.
- Ihaha – koniki głos dały.

- Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki.
Głósów był wybór taki!
Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały,
gdakały i piały,
szczekały, gęgały, miauczały,
lecz bajki nie powiedziały.

Pytania.

- Jakie zwierzęta wystąpiły w wierszu?
- Jakimi głosami odzywały się zwierzęta?
- Dlaczego zwierzęta nie opowiedziały bajki?

Zestaw ćwiczeń ruchowych.

Pomoce: podwójna kartka gazety dla dziecka i rodzica, dwie rolki po papierze toaletowym, dwa długie sznurki.

„Ziarno dla kury”- ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dziecko zwija gazetę w kulkę – ziarno - i trzyma ją oburącz przed sobą. Na sygnał (klaśnięcie) przenosi kulkę oburącz za głowę, puszcza na podłogę za plecami (wysypuje ziarno), a następnie zamienia się w kurę: wykonuje skłon do przodu, oburącz chwytając kulkę leżącą z tyłu i podnosi na znak wykonania zadania. Ćwiczenie powtarza dwukrotnie.

„Ukryte ziarno” – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dziecko leży na brzuchu. Kulkę kładzie przed sobą, policzek opiera na dłoniach ułożonych jedna na drugiej na podłodze. Na sygnał wkłada kulkę pod brodę, wyciąga ręce w przód, podnosi klatkę piersiową i utrzymuje przez chwilę taką pozycję. Następnie powraca do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie powtarza dwukrotnie.

Ćwiczenie stóp.

Dziecko siedzi w siadzie skulnym. Kulkę układa przed stopami. Na sygnał kładzie stopy na kulce i przesuwa ją naprzemiennie do przodu i do tyłu (stopami po podłodze).

Ćwiczenie oddechowe.

Dziecko ponownie kładzie się na brzuchu. Kulkę z papieru kładzie przed sobą. Stara się dmuchnąć na nią tak mocno, żeby przesunęła się w dowolną stronę.

„Kto szybciej?” – ćwiczenie mięśni dłoni.

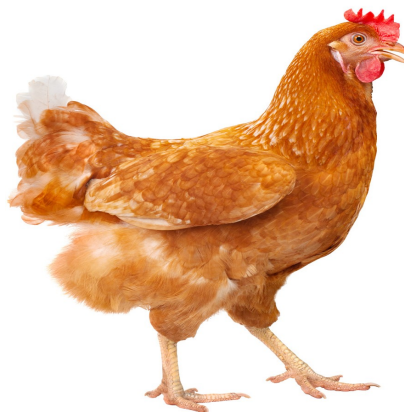
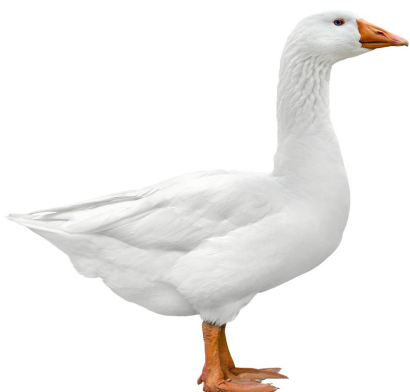
Dorosły zawiązuje jeden koniec sznurka do swojej kulki, a drugi koniec do rurki po papierze toaletowym. To samo robi ze sznurkiem dziecka. Na sygnał „Start!” rodzic i dziecko nawijają swoje sznurki na trzymane w dłoniach rurki starając się jak najszybciej mieć przy sobie swoje „ziarno”.

Ćwiczenie z elementem rzutu i celowania.

Dorosły i dziecko odwiązują swoje kulki. Rodzic ustawia przed dzieckiem w niewielkiej odległości kosz, dziecko celuje do niego swoją kulką. Potem to samo robi rodzic, tylko z większej odległości.

„Wiejskie dobra” – zabawa dydaktyczna.

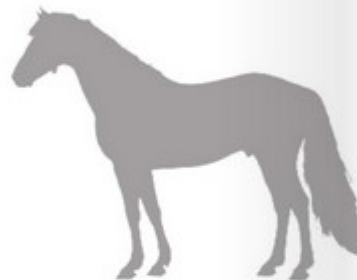
Rodzic pokazuje obrazki, a dziecko nazywa zwierzęta i produkty. Zadaniem dziecka jest przyporządkować produkt do zwierzęcia, dzięki któremu go mamy. Dorosły zwraca uwagę dziecka na to, które produkty pochodzą bezpośrednio od zwierząt, a które są przetworzone.

Ćwiczenie na karcie pracy w książce „Nowe przygody Olka i Ady” cz.2 str. 36

Połącz obrazki zwierząt z ich cieniami.

Narysuj w ogonie każdego koguta tyle piór, ile wskazuje liczba kropek na karteczce.